

Az Arcok Könyve

Tudjátok, nálunk a palotában igencsak sokféle szerzettel találkozni. Érkeznek hozzánk mutatványosok, dalnokok, de talán mind közül a legérdekesebbek a jósok. Egyszer egy igencsak öreg ember toppant be, és jósolt is nekünk. Látomása egy könyvről szólt, az **Arcok Könyvéről**. Borzasztó érdekes dologként írta le, egy gyűjteményként, amiben a legtöbb ember szerepel. Mindenkinek volt egy saját oldala a könyvben, ahol mindent meg lehetett tudni róla. Igen ám, de még azok a rablók, és banditák is belekerülhettek, kik álnevet használva fosztották ki népünket.

Aztán az öregember elmesélte, hogy látta azt is, mi minden másra képes ez a könyv: bárki, aki beleírt, beszélhetett másokkal is, akik azonnal felelhetek nekik, pedig nem használtak galambokat sem! Ráadás képp nem csak embereket találhattunk a lapok közt: annyi minden ékesítette az Arcok Könyvét, hogy a jósunk szinte beleszédült a látomásába... rengeteg érdekesség, melyet a világ minden táján élők bővítettek a saját titkaikkal.

Sajnos azonban az is a szemé elé tárult, mint ahogy mesélte, hogy voltak, akiket megbűvölt a varázskönyv, s nem tudták becsukni - éjt nappallá téve lapozták, és nem bírtak betelni a látvánnyal. Bár mindannyian elismerjük (s persze ezért busásan megfizettük a jóst), hogy zseniális eszköz lehet ez a könyv, de egyelőre talán mégis jobb így az élet, hogy nem létezik efféle varázsszer.

